nosti jako správkyně veřejného statku a ochránkyně práv z tohoto poměru jí vzcházejících, tím však odůvodňuje jen svoji legitimaci k rekursu, ale nikterak neprokazuje, že zrušením demoličního rozkazu, který jako úřad vydala, byla porušena práva, jež jí jako správkyni veř. statku příslušejí.

Č. 9630.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní: * Pensionování obecního úředníka města Jihlavy k jeho žádosti na základě ustanovení § 63 a) služební pragmatiky úředníků a sluhů města Jihlavy z r. 1914, spadalo jako běžná záležitost obecní do pravomoci gerenta, zřízeného podle ustanovení § 127 odst. 4. obec. statutu pro město Jihlavu č. 64/1874 z. z. mor.

(Nález ze dne 29. ledna 1932 č. 1107.)

Věc: Ing. Ervin G. v J. proti zemskému úřadu v Brně o přípustnost opravného prostředku ve věci pensionování a přípočtu 10 let pro výměru pense.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem z 9. dubna 1925 vyhověl vládní komisař města Jihlavy žádosti st-le, měst. stavebního ředitele, a přeložil jej do výslužby s platností od 1. května 1925 na základě § 63 a) služeb. pragmatiky úředníků města Jihlavy a vyměřil mu výslužné podle započtené služební doby 21 roků, 1 měsíce a podle posledního služného VI. hodn. třídy 4. stupně. Nárok st-lem vznesený na připočtení 10 let ke služební době skutečně dosažené byl výnosem mor. zv-u z 10. dubna 1926 v instančním pořadu zamítnut.

Podáním z 18. dubna 1928 žádal st-l opět o připočtení 10 služeb. let, event. o opětné přijetí do městských služeb. Žádání to bylo nejprve městskou radou, pak městským zastupitelstvem a ve druhé stolici okresním úřadem v Jihlavě zamítnuto.

Další odvolání st-lovo odmítl zemský úřad v Brně nař. výnosem jednak jako nepřípustné, jednak jako opožděné. — — — —

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil: — — — — —

Proti vlastnímu obsahu nař. rozhodnutí namířena je pouze výtka, že žal. úřad nemohl se dovolati právní moci aktu vládního komisaře, jímž tento přeložil st-le do výslužby, poněvadž akt ten je zmatečný. Zmatečnost tohoto aktu dovozuje stížnost z toho, že vládní komisař nebyl k jeho vydání kompetentní a že ani dodatečně nedostalo se aktu tomu schválení obecním zastupitelstvem.

K námitce uvážil nss, že podle § 127 odst. 4 obec. statutu pro město Jihlavu z 24. listopadu 1874 č. 64 z. z. mor., v době pensionování st-le v r. 1925 pro město Jihlavu ještě platného, má místodržitelství (jehož kompetence v době, o niž jde, náležela zsp-é) smluviši se prve o tom

s výborem zemským, učiniti opatření pro spravování záležitostí do toho času, až bude nové zastupitelstvo obecní dosazeno.

Jak žal. úřad tak i stížnost vykládají si tento předpis souhlasně s judikaturou nss-u o rozsahu pravomoci obecního gerenta (srov. Boh. A 1069/21, 9211/31) v ten smysl, že obecní gerent je oprávněn za obec prováděti jen akty běžné správy nebo akty neodkladné. Sporno je pouze, zda pensionování st-le lze považovati za akt běžné správy obecní.

Nss přiklonil se k názoru žal. úřadu, že jde o věc běžné správy, uváživ, že přeložení st-le do výslužby se stalo na základě ustanovení § 63 a) služební pragmatiky pro zaměstnance města Jihlavy z r. 1924, jímž se pro případ změny jednací řeči u městské obce Jihlavy zaručuje městským úředníkům s delší než 10letou do pense započítatelnou služební dobou, právní nárok na obchod do výslužby bez jinak potřebného průkazu nezpůsobilosti ke službě. Takovéto žádosti úředníka musí býti vyhověno podle znění předpisu toho před nejbližším platovým termínem. Podle tohoto ustanovení měl tedy městský úředník za podmínky tam uvedené právní nárok na přeložení do výslužby i před uplynutím normální služební doby a služební úřad byl povinen jeho žádosti o pensionování vyhověti do určitého tam stanoveného časového termínu. Má-li však úředník stihatelný nárok na to, aby byl k své žádosti dán do výslužby k určitému časovému termínu, spadají po názoru nss-u »do běžné správy obecní« veškerá úřední opatření, jež směřují k tomu, aby byl po stránce právní uvedený nárok obecního úředníka uskutečněn. Nelze tudíž ani přeložení st-le do výslužby, byť i předčasné, považovati za akt vybočující z rámce běžné správy obecní a byl k němu vládní komisař povolán. — — — —

Uznal-li žal. úřad přeložení st-le do výslužby právem za běžnou věc obecní, a tudíž za akt spadající v pravomoc vládního komisaře, pak důvodně mohl uznati rozhodnutí vládního komisaře o pensionování st-le za akt vyšlý od kompetentního k tomu orgánu a tudíž schopný nabýti moci práva. Bylo proto uznati bezdůvodnou námitku stížnosti, že pensionování st-le jako akt zmatečný nemohlo se nikdy státi pravoplatným.

Tím padá i další námitka stížnosti, která relevuje otázku, zda opatření vládního komisaře se dostalo dodatečného schválení městským zastupitelstvem, neboť stalo-li se opatření vládního komisaře v mezích jeho zákonné pravomoci, nebyla právní platnost opatření toho závislá na dodatečném schválení obecního zastupitelstva, a je proto lhostejno, zda obecní zastupitelstvo pensionování st-le vládním komisařem dodatečně schválilo čili nic. — — —

Č. 9631.

Zaměstnanci veřejní. — Zdravotnictví: I. *Obecními a obvodními lékaři ve smyslu zák. č. 237/22 jsou také obecní lékaři, ustanovení podle slezského zem. zák. z 30. dubna 1896 č. 31 ř. z. slez. — II. * Předpisy závaznými pro přiznání nároku na zaopatřovací požitky